

Redacția și Administrația.
Strada Timișorii Nr. 7.

TELEFON
interurban, local și comitatens
Nr. 20.

Adresa telegrafică:
„DRAPELUL“ Lugoj.

Manuscrise nu se înapoiază

Scrisori nefrancate se refuza.

Proprietar-editor: Dr. Valeriu Branisce.

ORGAN NATIONAL-POLITIC.

Redactor responsabil: Dr. Corneliu Jurca.

APARE:

MARȚI, JOI și SÂMBATĂ.

Prețul de abonament:

Pentru Monarchie: pe 1 lună 1 cor.,
pe 3 luni 2 cor., pe 6 luni 6 cor., pe
anul întreg 12 cor.; pentru România
și statele uniunii postale: 20 franci
pe an.

INSERTIUNILE

se acordiază conform tarifului.

Un număr singuratic 10 bani.

DRAPELUL

Lugoj, 31 Martie (13 April) 1905.

Vorbind despre sentența corpului profesoral dela liceul de stat din Sibiu — prin care s'a dat «consilium abeundi» celor șase elevi români din clasele inferioare, cari au rupt și insultat cocarde ce purtau colegi de-ai lor, tot Români, din incidentul serbării de 15 Martie — am arătat, că nenorocitele veleități politice se introduc în școlile de stat prin acei profesori, cari răpiți de vârtejul șovinismului dominant, în loc să facă pedagogie, fac... politică de rassă. Am arătat apoi și efectul firesc al acestei nenorocite denaturări a spiritului dominant în institutele de creștere și învățământ ale țerii.

Nu avem deci de a face cu un caz izolat și sporadic, ci cu un fenomen general, căci din aceleași premise rezultă aceleași concluzii. Și premisele din chestiune nu sunt proprii numai liceului de stat din Sibiu, ci caracterizează, mai mult sau mai puțin, spiritul din toate școlile de stat de pe teritoriul locuit de populațiune română.

Cea mai evidentă probă pentru aserțiunea noastră este, că același caz ca la Sibiu s'a ivit anul trecut, deși în dimensiuni mai modeste, dar între aceleași condiții, la liceul de stat de aici din Lugoj.

Deosebirea e numai, că pe când la Sibiu sunt șase elevi proserși, la Lugoj a fost numai unul! Încolo însă samănă cazul ca ou cu ou. Și la Lugoj a rupt un elev român din clasele inferioare — în decursul lecției — de pe pieptul altui elev român cocarda, ce o

purtă acesta din incidentul zilei de 15 Martie, și acest «act nepatriotic» al bietului băiat — copilul unei văduve sârmane — a fost pedepsit, ca și la Sibiu, cu «consilium abeundi», încât a trebuit să ia lumea în cap.

Nu avem deci a face cu un caz izolat, ci cu un fenomen, care caracterizează *spiritul din școlile de stat și efectul ce-l are acest spirit asupra sufletului băieților români.*

Și acest spirit și acest efect ar trebui să pună în primul loc pe gânduri tocmai pe acei conducători ai politicei de stat și de învățământ, cari tind să apropie prin școlile pe Români de Maghiari și nu să-i depărteze în mod artificial unii de alții!

Statul, dacă ar putea privi cu ochi neorbiți de șovinism la școlile sale, ar trebui să se îngrozească de isprăvile ce le fac aceste în sarcina țerii!

Politica nu are loc în școală! Și nimic nu e mai primejdios progresului în învățământ decât detragerea atențiunii elevului dela trebile școlii la trebile... politice.

Rectorul universității din Budapesta chiar anul trecut a ținut să arete în colorii destul de drastice efectul dezastruos al pierderii vremii cu politica de zi, când ar trebui studentul să învețe carte pentru viață. Cu cât mai mult se potrivesc cuvintele rectorului la tinerimea din școlile medii și mai ales din clasele inferioare ale acestora! Și tocmai în aceste clase se face mai multă politică, bine înțeles, în accepția vagă a cuvântului!

— «Binevoește a te sculă de cu vreme... aici nu ești acasă la mama!».

— «Îndată!», zise Mișa zimbând fără a se simți ofenzat și sări jos de pe patul de scânduri.

Ajutorul de director îi privi în față; întorcându-se apoi cătră ușă, zise mai blând:

— «Ar trebui să ceri hârtie, ca să scrii acasă... pentru așternut de pat... și celalalte».

Fără a-l mai privi eși afară.

Mișa plecă să se spele la capătul coridorului, unde deasupra unei troace lungi și late de fier eră aplicat un șir de robinete de alamă, din cari curgea apa în rază groasă rotundă... Pe coridor alergau arestanți surii cu cianice de tinichea în mână și din timp în timp răsună strigătul:

— «Aduceți apă ferbinte... mă!».

În fața lui Mișa venia sunând din lanțuri un ocaș înalt și slab, cu față pală și barbă deasă blondă; el privi studentul, îi trase cu ochiul și zise apoi zimbând:

— «Ei, domnișorule, te-au prins?».

Păzitorul cel cu păr roșu aduse lui Mișa în o cană teă caldă apătoasă și o bucată mare de pâne neagră. Coaja eră asemenea talpei dela cizmă, ear miezul moale și cleios respândia un miros acriu.

Temnița zvoniă ca un cuib de vespi spăriat. Se auziau risete, su-

dalme, bucăți de cântări, strigăte aspre ale păzitorilor. În coridor resunau lin măturile, apa bătea cu sunet frânt troaca de fer. Mișa, cuprins de viu interes pentru viața și oamenii, cari erau închiși de lume în această casă alcătuită din pietri și murdărie, ascultă încordat acest svon sunător.

El cetise puțin și văzuse și mai puțin; până la universitate i-a fost viața plicticoasă în seara casă a surorii sale și a bărbatului ei, ear între acei studenți, cari liberi și cu foc discutau în o limbă aleasă literară diferite chestiuni sociale, se simția de tot stingher. Valul general al nemulțumirii cu viața a atins deja sufletul seu, trezind în acesta dorul vag dar sănătos al protestului. N'a avut însă răgaz să înțeleagă, că în care parte trebuie îndreptat acest protest. Acum, când se simția erou, trăia culegând cu ardoarea unui tinăr impresii noi și satisfăcând cu aceste sensibilitatea extrem de bogată a sufletului juvenil...

După ce și-a consumat tea, s'a urcat pe parcanul ferestrii. Pe o cărare, de pe zidul înalt care împresură temnița, umblă cu pași repezi și ținând mâinile la spate un om smead, cu umeri lați, având în cap o căciulă și îmbrăcat cu un sacco scurt și gros. Câteodată ridică cu o mișcare violentă capul în sus și observă, fără să se oprească, cu privire repede ferestriile.

— «Aduceți apă ferbinte... mă!».

În toată lumea se exchid la stabilirea planului de învățământ pentru școlile medii acele evenimente istorice, cari încă nu sunt încheiate și cari mai exerciază influență în viața de partid a țerii. Așa până eri-alaltăeri se încheia obiectul materialului de învățământ în studiul istoriei cu marea revoluție franceză. Acum se fac deja încercări cu extinderea acestui material până la evenimentele din 1848. Această exchidere a evenimentelor istorice de dat mai recent se face anume pentru a feri fantazia elevului liceal de veleitățile politice de zi.

Și deși ține în teorie și administrația învățământului din Ungaria la acest princip, totuși în practică nu-l urmează tocmai școlile de stat! Probă chiar serbarea zilei de 15 Martie la școală și admiterea, ca băeții să poarte în ziua aceasta cocarde, deși legile școlii opresc peste tot băeților de școală pe stradă și în școală purtarea de cocarde și alte semne distinctive, ce nu se țin de uniformă, fie chiar compuse aceste cocarde și semne distinctive din colorii țerii!

Și serbarea de astăzi a zilei de 15 Martie stă în strictă legătură cu politica de zi. Iată cum!

Ziua de 15 Martie e ziua libertății în istoria Ungariei proprii, cum e 13 Martie la Venezi, 315 Mai la Români, 20 Februarie la Francezi, 20 Septembrie la Roma, etc. Pagină de aur, care merită să fie serbată în mod demn și în spirit genuin.

Dar cum toate sunt pe dos în Ungaria, așa s'a denaturat în serbări și caracterul acestei zile mari, dându-i-se un ascuțit supărăcios atât pentru dinastie, cât și pentru popoarele de naționalitate nemaghiară din Ungaria, ascuțit, care stă în vedită contrazicere cu importanța reală a zilei în istorie.

Așa s'a întâmplat, că legislația țerii, tocmai pe timpul ministrului president arhișovinist Bánffy, a declarat de serbare regnicolară nu ziua de 15 Martie, ci ziua de 11 Aprilie, ziua în care a sancționat Regele Ferdinand V la Pojon legile liberale ale anului 1848, revindicațiunile zilei de 15 Martie!

Societatea maghiară nu s'a putut împacă cu această metateză, ci — mai ales în timpul ultim — demonstrează serbând cu mare alaiu ziua de 15 Martie și reducând serbarea decretată de legislație la rigiditatea oficialității. Astfel serbarea de 15 Martie — serbare neoficială — se poate considera ca o demonstrație contra serbării oficiale din 11 Aprilie!

E treaba societății ce face! Noi mai puțin o vom trage în judecată pentru această demonstrație, care își are rostul seu particular, rost care împiedecă chiar acum rezolvarea crizei politice în Ungaria. Dar școala n'are să participe la această demonstrațiune! Pentru școală e serbare 11 Aprilie și nu 15 Martie!

Dar ce vedem?! În școală acelaș lucru ca și în societate! La 11 Aprilie nu se pun cocarde, ci totul se reduce la cadrele reci ale unei serbări impuse. La 15 Martie însă se desvoltă toată căldura unei serbări isvorite din inimi! În școală se demonstrează deja cu 15 Martie contra 11 Aprilie! În școală că-

Mișa simți de repește ori, că privirea observătoare a acestor ochi lucitori a trecut peste fața lui. El voiă să spună ceva acestui om, voiă să-i spună numele seu familiar, voiă să întrebe de ce este aici, și când ajunsese omul la fereastră, zise Mișa cu jumătate voce:

— «Ascultă-mă...»

Imediat apără de undeva sub fereastră gardistul de servi și zise sever, amenințând cu degetul:

— «He! Măi!... Este interzis!».

Omul cu căciula a dat din umeri și merse mai departe, aruncând lui Mișa o privire zimbitoare. Mișa sări jos dela fereastră. Gardistul l-a zăpăcit, ear zimbetul omului cu ochii lucitori l-a îmbucurat foarte mult. I-se părea tinerului, ca și când ar fi stabilit acest zimbet o armonie plăcută și o simpatie între el și acel om.

În ora prânzului veni păzitorul cel tinăr, subțire ca o trestie și cu o față grozav de ciupită de vărsat. El se oprî la ușă și zise încet, fără de a privi la Mișa:

— «Vină, te rog, la preumblare».

Afară eră foarte umed, în gropile dintre petri luciă apă stătătoare; trei arestanți treceau cu mătura prin curte și împingeau cu gesturi uricioase apa pe poartă afară, dar această apă tulbure, amestecată cu murdărie, se împărăștia din nou între petri...

Păzitorul conduse pe Mișa în col-

FOIȚA „DRAPELULUI“.

În temniță.

— Impresii.*) —

De Maxim Gorki.

== Traducere pentru «Drapelul». ==

Mișa dormia adânc pe patul de scânduri al temniței și visă că fugea cu mare greu prin o stradă strâmtă întunecoasă, ear după el venia în goană nebună un nevăzut, care îl prinse de umăr și îi strigă cuvintele severe și neînțelese:

— «Școală! La controlă!».

El deschise ochii, ridică puțin capul — lângă el sta păzitorul cel gros și cu păr roșu și îl trăgea de pulpana hainei, pe când privia la el batjocoritor cu ochii sei surii lunganul și din spate încovăiatul ajutor de director al temniței, zicând:

*) Specimen din scrierea mai recentă a lui Maxim Gorki ce va apărea în curând în toate limbile europene. Autorul arestat pe timpul turburărilor din Petersburg și lăsat deunăzi în libertate până la pertractarea procesului, care s'a amânat pe luna Mai, poartă aici în figura studentului Mișa impresiunile din temniță.

știgă deja serbarea de 15 Martie caracterul falz al unei serbări specifice maghiare, cu același ascuțit supărăcios ca și afară de școală!

Și băeții de școală își au psihologia lor! Cât de firească consideră băeții români această serbare de 15 Martie pentru colegii lor maghiari, pe atât de nefirească o consideră pentru colegii lor români!

De aici vine, că și la Lugoj și la Sibiu nu au rupt băeții români cocarde la 15 Martie de pe pieptul colegilor lor maghiari, ci de pe cel al colegilor lor Români! Nu au demonstrat contra serbării ca atare și nici contra colegilor lor maghiari cari o serbează, ci numai contra colegilor lor români, despre cari — în mod de tot logic — cred că nu au cuvânt să serbeze această zi! Acesta este momentul psihologic important! Și acesta ne arată mai evident cum se introduce *politica de zi în școală!*

Profesorii se bucură de cei ce poartă cocardă la 15 Martie, pe cei-ce se țin rezervați îi iau la ochi, iar pe cei-ce demonstrează contra purtătorilor de cocardă — deși chiar legile școlii interzic purtarea acestor cocarde — îi pedepesc cu depărtarea dela școală!

Eată cum se produce în sinul școlii de stat acel adânc contrast, care apoi în viața publică dă anză la atâte ciocniri și frământări!

Atât am mai avut de spus din incidentul sentențelor corpului profesoral dela liceul de stat din Sibiu!

Situația e neschimbată. Marți a fost Tisza la Majestatea Sa în audiență la Viena și a cerut absolvirea sa definitivă din postul de ministru-president. La dorința Majestații Sale însă, Tisza s'a învoit să rămână și mai departe în fruntea guvernului.

Omagiu lui Musicescu.

— Desvôlirea bustului regretatului compozitor Gavril Musicescu la Iași în 20 Martie (2 April n.) 1905. —

— Raport special pentru «Drapelul». —

De Ioan Vidu.

În anul trecut, după moartea regretatului Musicescu, corpul profesoral al Conservatorului de muzică și decla-

țul temniței și zise cu jumătate voce:

— «Preumblă-te aici în sus și în jos, din colț până la zid... vorbitul cu arestanții este interzis!».

Aici sub cerul albastru, nesfârșit de înalt, a atins așa zicând pentru prima dată cuvântul «interzis» inima lui Mișa și la sunetul acestui cuvânt a simțit așa ceva umilitor, doborâtor și mortifiant. Își strânse sprâncenele și privi în fața nemișcată ca o mască hidoasă a păzitorului, din care creșteau în mod comic legături mici de păr deschis pe fălci și bărbie, ear ochii îi păreau superflui și străini pe fața aceasta. Erau ochi de culoare închisă și ovali ca și ai unei femei frumoase: adumbriți blând și moale de gene lungi priviu prietenos și trist. Ceva nehotărît și neînțeleș strălucia din ei și armonizau în mod tragic cu această față schilăvită.

— «Plimbă-te!», zise păzitorul. «Asta locului este interzis...»

Mișa plecă încet, dar păzitorul se ținea de el, căutând în lături.

— «De ce vă tot revoltați?», întrebă el încet, privind la pământ. «Mai bine ați fi studiați... puteai deveni odată substituit de procuror — d-voastră însă vă tot revoltați... un băiat așa tânăr și frumos... Ai de sigur mamă?».

Mișa eră mișcat de aceste vorbe

mație, în unire cu Asociațiunea generală a artiștilor din Iași, au organizat un festival artistic pentru comemorarea maeștrului Gavril Musicescu, compozitor, fost dirigent al corului metropolitan și director al Conservatorului. Pe lângă venitul încurs cu ocaziunea acestui festival, corporațiuni, amici, aderenți și elevi ai fostului Musicescu, au curs cu obolul lor la întregirea unui fond, din care să se modeleze un bust al compozitorului dus dintre noi. Între acele corporațiuni a fost și «Reuniunea română de muzică din Lugoj», iar între elevi și subscrișul.

Bustul a fost terminat de mâna dexteră a dlui profesor D. Troneșcu artist sculptor din Iași; iar inaugurarea lui s'a făcut Duminică în 20 Martie ora 2 p. m. a. c.

Reuniunea noastră de muzică din Lugoj ca contribuentă la facerea acestui bust, în marea considerație față de memoria regretatului Musicescu, a aflat cu cale, ca la această inaugurare să fie reprezentată prin delegați de ai sei. S'au trimis ca delegați dnii Ioan Vidu și Vasile Jurca.

Fiind vorba de un moment cultural în viața noastră națională, cred, că nu va fi fără de interes a face o mică dare de seamă asupra celor întâmplate și experiate.

I.

Și plecarăm cu amicul meu V. Jurca spre frontieră încă Joi sara cu trenul accelerat. Trecuți de frontieră și ajunși la Turnu-Severin cam pe la ora două după mezul nopții, fuserăm întimpinați de amic și agerul observator I. St. Paulian, profesor de muzică la liceul «Traian» din T-Severin. Paulian luă locul lângă noi, și împreună plecarăm mai departe. Vineri cam pe la ora 11 a. m. ajunserăm toți trei în metropola culturii naționale românești, în București. Poposind aici până a doua zi, Sâmbătă seara, avurăm ocazia de a face cunoștinți, de a ne de-gajă de unele îndatoriri plăcute și chiar de a ne regulă unele afaceri. Cu noi deodată Sâmbătă sara plecă și delegația de patru membri, emisă din partea societății corale «Carmin» din București. Noaptea Sâmbetei trecu iute, și când «Resăria un mândru soare, care lumea nveseliă și cu aur o n'văliă», «Clopotele resunau...» «La biserică n' Vaslui...», în gara căruia chiar se oprise trenul. Priviam din tren, nu cumva vom ghici, care este «Movila lui Burcel»? Luându-ne adio dela acest sfânt loc, plecarăm mai departe spre Iași, unde descălecarăm cam pe la ora 8 Duminică dimineața.

Ajunși în capitala Moldovei, lucrul dintăiu fû să grăbim la serviciul liturgic din Metropolie, unde cântă corul condus odinioară de înființatorul seu G. Musicescu. Acustica celei mai mari biserici din România modernă făcea, ca încă de afară să auzi armoniile

blânde și oprindu-se locului rise și punând mâna pe inimă voiă și el să spună ceva simplu și prietenos... dar păzitorul sări speriat la o parte și șopti căutând în jur:

— «Du-te, du-te! Dacă ne vede cinevâ... apoi capăt pedeapsă pentru că am vorbit... alta nimic!».

El se depărtă și dispărû după colțul temniței; tinărul însă, cuprins de sentimentul amestecat al jalei, curiozității și bucuriei, începû să se plimbe în sus și în jos pe lângă zidul înalt, care impresură temnița.

Deasupra temniței cu coperișu-i apăsător, ca și scufundată în pământ cu cele patru turnuri din colțurile ei, se întindea mut cerul albastru, ca și pălit și spălăcit de ploaia tomatică... Eră gol și rece trist..., ear din zidurile umede ale temniței adia jale și frig...

— Câte zile voi petrece aici?, se întrebă Mișa privind în juru-i. I-se părea, că dejă acum ar ști, dacă l-ar lăsa afară, să povestească multe lucruri interesante din temnița. Și earăși îi reinviă în memorie strada, grămada de oameni striviți, figurile negre ale polițiștilor, fetița...

Răpit de amintiri nu observă cât de repede a trecut timpul plimbării. Păzitorul cu fața ciupită de vărsat se apropiă și zise:

maestoase, ce ca valurile se rostogolise prin galeriile mărețe ale bisericii Metropolitane. Eră la începutul liturghiei chiar, și cântă doar corul lui Musicescu! Sunt mulți ani de când am călcat regulat pragul acestei biserici, de unde am câștigat atâtea inspirații! Și acum când viu, nu ca primadată, ci ca să salut peatra rece a celui ce a fost isvorul inspirațiilor, acum plec capul și întru trist în casa lui Dumnezeu. Armoniile curg tot din acele pepturi, și sunt tot cele de demult, dar par că sunt mai reci, — lipsește focul ce le-a încălzit. În biserică la dreapta și acum stă deschisă racla cu moaștele sfintei Parascheva, «patroana națiunii românești», și privind această raclă, involuntar implor ajutorul Santei pentru această «nație» mult cercată. Adâncit în simțăminte pioase, stau nemișcat până ce se aude ultimul acord al celui din urmă «Amin» liturgic.

Programul festivităților de inaugurare nu se publicase și deci cel dintăiu lucru ne-a fost ca să ne orientăm asupra lui, căci începutul festivității eră anunțat pe două ore p. m. Dl Al. Aurescu ne-a dat imediat toate informațiunile, iar noi la două eram în sala Conservatorului, locul serbării.

Ridicându-se cortina, ni-se prezentă în mijloc bustul învăluit în pânze, iar corul conservatorului postat împrejurul bustului începe a executa mai multe compoziții religioase de-ale regretatului defunct, sub conducerea fiicei sale dna Sofia Teodorean profesoară de teorie și solfegiu la conservator. Cortina cade, și după ce se redeschide, în jurul bustului sunt postați reprezentanții «Asociației generale a artiștilor din Iași», profesorii conservatorului și delegații altor corporațiuni din țară și străinătate.

Dl Th. Burada vorbind în numele «Asociației generale a artiștilor din Iași», face pe scurt biografia, activitatea și meritele lui G. Musicescu, încheiând cu următoarele cuvinte:

«Onorată adunare! Țara noastră nevoiașă de oameni de valoare a fost crunt lovită prin moartea lui Musicescu. Un luceafăr al României a apus. Va rămâne însă pentru întreg neamul românesc Musicescu nemuritor, operele lui stau ca dovadă, că a muncit și s'a sacrificat pentru artă. Va rămâne o amintire neștersă în sufletul tuturor Românilor energia și perseverența, cu care a lucrat pentru dezvoltarea și propagarea muzicii la noi. Dacă în viața cei mai mulți dintre artiști nu au fericirea să se bucure de roadele muncii lor, să fim mulțumiți, că măcar după moarte se găsesc între noi apostoli, cari să scoată la lumină faptele și meritele celor duși dintre noi. Să rămână deci în conservatorul nostru de muzică și declamațiune bustul lui Musicescu, (la aceste cuvinte vâlul cade, iar bustul e salutat de către public prin lungi aplauze), făcut

— «Mă rog să vă retrageți în celulă».

Mirat zise Mișa:

— «Dejă?».

Păzitorul a răspuns dând din cap afirmativ. Ear pe coridor zise încet către Mișa:

— «Mama mea trăește în azilul pentru bătrânii neputincioși...»

Apoi plecă rușinat capul.

— «Aha!... Adeca... n'are a face!», zise zimbând Mișa, căruia nu i-a venit nici un răspuns potrivit în minte. De nou a scârțait urât și aspru ferul la-cătului și al rățezului... Mișa s'a oprit în mijlocul celei și privi în jur, apoi se așeză pe patul de scânduri și ca prin minune s'au trezit toate visările și simțirile lui, un gol ciudat se formase în el și tinărul amorți adâncit în somn.

Așa a trecut zi de zi viața uniform regulată și unicolor surie... și totuși fiecare zi picură în sufletul lui câte-o mică picătură abia de observat din ceva nou, și fiecare impresiune, ori cât de puțin importantă eră, părea o pată stridentă pe fondul tulbure al acestei vieți.

(Finea va urmă.)

din inițiativa Asociațiunii generale a artiștilor din Iași, și cu binevoitorul concurs al corului Metropolitan, al profesorilor conservatorului, precum și al altor persoane și Reuniuni, ca un impuls pentru aceia, cari se sacrifică pe altarul artelor».

Vorbește apoi dl E. Mezzetti directorul Conservatorului de muzică și declamație din Iași, care adresându-se către public și elevi, arată laboarea antecesorului seu, pe care l-a cunoscut încă din copilărie și l-a urmat cu atențiune la toți pașii sei. Vorbind despre destinația acestui bust, între atele zice:

«Între noi dar se simte necesitatea de a-l avea, pentru că privindu-l să ne împropeteze neconținut memoria cu faptele lui, pentru că atmosfera acestei școli să fie totdeauna plină de balzamal concepțiunii de «muncă multă, cinstită și frumoasă».

Lăudând ideea inițiatorilor de a eterniza memoria binemeritaților fii ai națiunii, zice mai departe:

«...Căci dacă indiferentismul ar continua, dacă am uita de aceia, cari au luptat eri pentru noi, dacă nu ne-am gândi decât numai la persoana noastră și am fi dominați de un egoism interesat și scârbos, am da probe de o mare decadentă morală și am merită ocară lumei întregi. Trebuie să fim patrioți fanatici, trebuie să idolatram pe foștii noștri oameni de valoare, trebuie să-i apărăm de toate investigațiile reuțăcioase. Și atunci, când ar răsări vr'o buruiiană veninoasă, atunci când vr'unul ar încercă să se atingă de lucrările și de personalitatea iluștrilor noștri, atunci cu toții să întreprindem lupta de exterminare, și să nu încetăm decât când triumful nostru ar fi complet, decât când vom desrădăcina până la ultimele ațe acele buruieni periculoase. Numai așa vom arată că suntem adevărați naționaliști cu iubire de neam și țară».

Adresându-se în fine către elevi zice:

«Ear voi iubiți elevi, acei cari ați avut fericirea să-l cunoașteți pe G. Musicescu, voi a căror destine în viitor vor fi să continuați firul operei dela punctul unde l vom lăsa noi, — voi! să fiți inimoși și buni Români! Să vă faliți că România a avut un Musicescu, cu orgoliu să pronunțați numele lui, și să vă smeriți înaintea chipului lui ca înaintea unui sfânt, căci discipul sfânt al artei a fost, și merită să fie astfel considerat».

Urmează cuvântul delegației Reuniunii române de muzică din Lugoj, care prin subscrișul se improvizează cam prin următoarele:

«O națiune se poate asemăna unui vultur, care măestos se înalță peste văi și munți făcând, ca aerul să vibreze cu tărie de puterea aripelor sale. Aripelile unei națiuni sunt știința și arta. Din munții Carpaților s'a înălțat vulturul nostru și cuib și-a făcut în Moldova. Leagănul renașterii aici a fost, căci aici a învățat bătrânul dascăl *Asachi*, aici s'au răsboit fiii țerii sub Stefan, aici a scris Alecsandri și Eminescu și aici a încordat pentru prima dată G. Musicescu coardele lirei naționale. Sunetul acestor coarde au făcut ca aerul să vibreze puternic, să strebată munți și văi și să rupă cătușele hotarelor prin puterea lor fermecătoare. În științe am progresat mai mult, dar în arte am șovăit. Am făcut bun început și în arte; în special în muzică ni-s'a croit calea adevărată prin geniul lui G. Musicescu. Nu vom mai șovăi de acum, ci cu puteri îndoite vom lucra, pentru ca egal și paralel cu științele, — cu aripa dreaptă a vulturului, — să întărim și pe cea stângă. Le vom egaliza în puteri și astfel vom da avânt măestos vulturului nostru. Noi, delegația Reuniunii române de muzică din Lugoj, suntem ecoul sunetelor eșite din lira lui Musicescu; cari sunete străbătând departe, departe, eată că prin legea naturii, prin ecou se resfrâng, lovindu-se cu pietate de acest bust. Ajunși aci, depunem pe acest bust cununa simțemintelor de admirație ce păstrat-am și vom păstră față de marele Musicescu. În zilele din urmă am fost triști, căci am pierdut pe învățătorul; dar de acum nu vom mai fi triști, fiindcă învățătorul a înviat. El

de acum va trăi vecinic și va fi pururea între noi.

Din partea elevilor de conservator a vorbit elevul Bongescu, cetind o cuvântare bine primită din partea publicului.

(Va urmă.)

Răsboiul ruso-iaponez.

Flota baltică se apropie de Iaponia.

Duminecă a trecut flota baltică de sub comanda lui Rosdestwensky pe la Singapore (port pe insula Malacca în statul Siam). Flota constă din 47 năvi și anume: 6 vase de răsboiu, 9 crucișătoare, 8 distrugătoare de torpiloare, 3 vapoare accelerate, 3 năvi din flota voluntară, 16 vapoare cu carbuni și încă 2 năvi.

Despre flota iaponeză a lui Togo nu se știe, unde se află. Se crede, că Togo va lăsa flota rusă să vină până în Marea Iaponiei și numai după aceea va începe lupta.

Luptă la Tsangtu.

În Mangiuria s'a dat de curând o luptă destul de crâncenă la Tsangtu. Un batalion de infanterie rusă și șase sotnii de Cazaci au ocupat Tsulutsu, în depărtare de 20 mile dela Tsangtu, dar au fost respinse. Ziua următoare 24 sotnii de Cazaci au renoit atacul, dar earăși au fost respinse.

În lupta aceasta Iaponezii au pierdut 10 oameni, Rușii 60.

Pretinsă luptă navală.

Se anunță din Shanghai: Avantgardele flotei rusești și iaponeze s'au luat Luni la luptă. Se svonește, că 5 sau 6 crucișătoare iaponeze au devenit incapabile de luptă.

Informațiuni.

Cu 1-ma Aprilie st. v. se deschide nou abonament la ziarul «Drapelul» cu prețul indicat în fruntea foii.

Abonații vechi, al căror abonament expiră cu Nrul de astăzi, (indicați cu Nrul fâșiei în Nrul 35 al «Drapelului»), sunt rugați se renoiască — dacă nu au renoit deja — abonamentul fără întârziere, plătind înainte prețul, ca să nu li-se întrerupă trimiterea foii.

Principele clironom Ferdinand de România a plecat dela București la Berlin. Principele va asista la căsătoria principelui de Coroană al Germaniei, ca reprezentant al regelui Carol.

Monumentul iubilare al Graniței, ce se va așeza în parcul din Caransebeș în fața palatului Comunității de avere, este — precum aflăm — terminat după schița repositului sculptor Fadrusz de elevul acestuia Rudolf Rollinger, reprezentând pe Maj. Sa, îmbrăcat în uniformă de general, în proporții mai mari decât cele naturale. Statua va fi turnată în bronz. La picioarele Maj. Sale vor fi doi lei sculptați în marmură, ca simbol — după cum se spune — al comitatului Caraș-Severin (?!).

Adunarea generală a Comunității de avere din Caransebeș se va ține poimâne în 15 April n.

† Dionisie Cimponeriu, directorul pozelor și telegrafelor din Bosnia, a încetat din viață la Seraievo în etate de 61 ani. Înormântarea s'a făcut Marți cu mare pompă după ritul bisericeii gr. or.

† Iorgu Liteanu, timp de 12 ani reprezentant al României la Berlin, a reposat la moșia sa Liteni (jud. Suceava), unde trăia retras dela 1888. Avera sa în valoare de 1½ milioane a lăsat-o spre scopuri filantropice.

DI Traian Suciu a dat cu succes laudabil cauza de profesor la universitatea din Cluj.

DI Eduard de Vest, directorul general al băncii agrare din Timișoara și preșident al camerei comerciale de acolo, a obținut titlul de «consilier aulic ungar».

Misiuni religioase populare în Ticvaniul-mare Cu datul de 9 April st. n. ni-se scriu din Ticvaniul-mare următoarele: Săptămâna trecută, în zilele de Mercuri, Joi și Vineri, adică în 5, 6 și 7 April n., s'au ținut în comuna noastră Ticvaniul-mare misiuni religioase populare, cari au fost conduse de mai mulți protopopi și preoți frunțași din dieceza Lugojului, precum și de părintele Roșian, care eră sufletul acestor misiuni religioase. Însemnătatea acestor misiuni este de cea mai mare importanță, căci servesc sublim scop de a ne da ocaziune, să ne împăcăm cu prea bunul Dumnezeu, Creatorul nostru, prin mărturisirea păcatelor noastre și prin împărțirea cu prea sfânta taină a cuminecătorei. Mai ales în zilele noastre, când poporul nostru este expus atâtor curente primejdioase sfintei biserici și indiferentismul față de așezămintele noastre creștinești, propagat de pseudo-apostolii culturii, a ajuns a prinde rădăcini până și în straturile mai de jos ale poporului nostru, de altcum destul de deștept, trebuie să primim ca o deosebită atențiune și dragoste părintească a prea bunului nostru Episcop, că s'a îndurat prea grațios a trimite pe aleșii sei pentru mântuirea sufletească a credincioșilor sei din comuna noastră și jur. Și într'adevăr eră ceva înălțător de suflet să vezi și judeci din luciul lacrimilor pocăința și alipirea sătenilor noștri către sfânta biserică, căci lacrima este proba cea mai clară a sincerității; și astfel de dovezi au stors din ochii ascultătorilor predicile neîntrecute cu logica atât de captivătoare a părintelui Roșian. Mai ales explicarea noțiunii păcatului prin arătarea nimiciei noastre față de pământ, univers și Creatorul acestuia, și apoi combaterea păcatelor, ce obvin mai des în viața noastră, a stors lacrimi de pocăință și poporeni cu sutele veniau să se mărturisească și împărțasească cu prea sfânta taină a euharistiei. Eră o privesc înălțătoare de inimă a vedea în tot decursul acestor zile bărbați și femei îmbrăcați în haine de sărbătoare alergând către lăcașul sfânt. Obiect al unui interes deosebit a fost mult simpaticul părinte Dr. Lucaciu, al cărui nume cu farmecul și aureola sa este întipărit în inima fie-cărui Român. S'a adunat multă lume și numai să-l vadă și mulți din curiozitate l-au agrăit și la toți a răspuns cu blândeța proprie inimii lui. Astfel au servit aceste zile, cât au petrecut acești bărbați iluștri în comuna noastră, spre împăcarea sufletească a poporului cu prea bunul Dumnezeu și multă vreme vor rămâne neuitate în memoria Ticvanienilor aceste zile mărețe.

Înmormântarea episcopului: Strossmayer va avea loc mâine Vineri. Pentru a fi serviciul divin cât mai impozant, s'a hotărât ca în Zagreb să se celebreze un singur recviem și anume în catedrală. Se plănuște ca în toate orașele și satele din Croația să se celebreze recviemul în aceeași zi. În capitala Zagreb mai pe toate casele sunt arborate steaguri de doliu. S'a format deja un comitet pentru a face pregătiri și a aduna bani pentru monumentul lui Strossmayer ce va fi ridicat la Zagreb.

Boala ministrului president Gautsch. Până acum nu s'a constatat nici o ameliorare a boalei (orbant), de care suferă ministrul president austriac Gautsch. Boala din contră s'a extins de pe obrazul stâng și pe cel drept. Ministrul va trebui încă mult timp să zacă în pat.

Trecere dela catolicism la religionea luterană. Optzeci de locuitori germani din Bars (com. Somogy) au trecut Duminecă dela religionea rom. cat. la religionea luterană. Motivul este, că s'au săturat să mai asculte predică în limba maghiară, pe care nu o pricep. În curând vor mai trece la religionea luterană încă 300 Germani rom.-catolici din orașul Bars.

Cutremurul din India. Conform raportului trimis de viceregele Indiei, Curzon, numărul victimelor înfricoșatului cutremur din India e de peste 2000 oameni. Din multe provincii n'a sosit încă raport. Între victime sunt mulți Englezi și Germani.

„Christos a înviat!“ În editura «Tipografiei și librăriei diecezane» din Caransebeș a apărut de curând corul mixt pe 7 voci «Christos a înviat», compoziție muzicală de I. Vidu. Se poate procura dela «Librăria diecezană» Caransebeș. Prețul 60 bani.

Un fenomen miraculos ține în febre locuitorii orașului litoral francez Cherbourg. Anume în noaptea de 30 Martie pe cerul senin apărură dintr'odată un glob luminos, cu o lumină atât de intensivă, încât întrece pe cea a planetelor. La început se credea că e reflectorul electric al vre-unui balon, ori chiar vre-un zmeu de signal al vre-unui vas de războiu englez. Mai vârtos părerea din urmă a dominat. Se născu o consternațiune generală în cercurile militare, se puseră în funcțiune reflectorii electrici, luminând suprafața mării, și se ținură conziliu de războiu, a cărui urmăre fu alarmarea escadrei de torpiloare. De urma miraculosului fenomen însă nu s'a putut da, și de atunci globul apare regulat în fiecare noapte, admirat de populațiunea orașului, care se lasă de somn, numai să se poată delecta în frumusețea globului. După cum se scrie din Paris, fenomenul miraculos a atras și atențiunea cercurilor astronomice.

Boala somnului. O tinără fată italiană din San-Remo în etate de 15 ani, numită Argentina Quarenta, suferă de o boală necunoscută, în urma căreia cade adeseori într'un somn letargic, care ține mai multe zile, chiar și o săptămână. Atunci ochii ei sunt închiși și, fie sgomotul cât de mare, ea nu se deșteaptă. În fine deșteptându-se, simte mare oboseală și dureri teribile de nervi. Medicii nu'și pot da seama despre boala fetei, ear poporul nepricepsut crede, că fata e apucată de necuratul. Părinții fetei sunt muncitori simpli.

Incendii uriașe. În comuna St. Péter (com. Komorn) s'a întâmplat Luni un incendiu mare, care a prefăcut optzeci case în scrum și cenușe. Paguba trece peste un milion coroane. — Comuna Majtis din apropiere de Sătmăr a fost Luni mistuită aproape de tot prin incendiu. Șasezeci case au ars și multe edificii laterale și animale. Poporul a ajuns la sapă de lemn. Focul a fost pus din răsunare la casa economului Szabó István prin fostul lui servitor. De aci focul, ajutat de vânt, a cuprins tot satul.

Mormânt spoliat. Din Băile-Erculane se anunță, că mâni sacrilege au spart mausoleul, în care zac rămășițele pământești ale defunctului medic de băi Popovici, și au furat juvaerele de pe mort. Poliția a dat de urma nelegiușilor.

Catastrofa dela Madrid, unde sute de muncitori au fost îngropați de vii, a dat anză la o adunare de protestare organizată de muncitori contra întreprinzătorilor și contra inginerilor. Adunarea a decurs așa de turbulent, încât poliția a intervenit pentru restabilirea liniștii. S'a iscat luptă sângeroasă între muncitori și poliție. S'au dat pușcături din ambele părți. Șeaze oameni au fost uciși și vre-o 50 au fost răniți. În învâlmășala enormă au fost călcate în picioare mai multe femei și copii.

Mulțămită publică.

Corul bisericeii gr. or. române din comuna Zorlențul-mic a aranjat la 26 Februarie st. n. concert și teatru, la care au binevoit a contribui peste taxa de intrare următorii domni:

Petru Belu preot și inv. în loc, 4 cor. Nicolae Gavrilă inv. în Zorlențul-mare, 4 cor. Corneliu Stopon notar cerc. în Zgribești, 4 cor. Dna Cornelia Stopon Zgribești, 2 cor. George Brăbece vice-notar în Gavoșdia, 4 cor. Ananie Vuc colorator în Zorlențul-mare, 4 cor. Lazar Ioanovici, comerciant în Lugoj, 3 cor. Petru Panga comerciant în Zgribești, 2 cor. Anton Cărăbaș econom în Ohaba-mutnic, 2 cor. Isidor Hammermann comerciant în Lugoj, 1 cor. Primească și pe această cale sus numiții domni călduroase mulțămite.

Tot odată aducem cele mai călduroase mulțămite dlui Ioan Iorga B., contabil la institutul de credit și eco-

nomii «Lugoșana», pentru bunăvoința ce a avut de a donă pe seama bibliotecii noastre parohiale «Liturghia sft. Ioan» de I. Vidu și alte bucăți literare în preț de 12 coroane.

Zorlențul-mic, 4IV 1905.

În numele corului:

Nicolae Tucu.

VARIETĂȚI.

Triumful lui Jules Verne. Acum după ce a murit renumitul scriitor de romane Jules Verne, foile franceze publică amănunte interesante despre succesele lui. După ce a apărut în 1872 romanul lui Jules Verne, «Călătorie în jurul pământului în 80 zile», doi scriitori Cadol și d'Ennery au prelucrat romanul în piesă teatrală și piesa a fost reprezentată pentru prima dată în 8 Nov. 1874 în teatrul Port-Saint-Martin. După reprezentație Jules Verne a întreat pe directorul artistic al teatrului: «Avut-am succes? A reușit piesa?» Directorul Duquesnel a răspuns: «De unde să fi avut succes! Nici vorbă că am avut de succes! Avem însă o mină de aur». Directorul a avut drept. Piesa a fost reprezentată de 400 ori după olaltă și la expoziția din 1878 încă de câteva sute de ori. Proprietarii teatrului, Ritt și La Rochelle au câștigat la piesă trei milioane franci. La 1878 a apărut romanul lui Jules Verne «Mihai Strogoff». Duquesnel l-a chemat imediat pe Jules Verne la sine, spunându-i că din roman se poate face o piesă teatrală grandioasă. Verne a zis: «Bine, transformează-o tu în piesă teatrală». Duquesnel nu s'a învoit zicând, că «mi-e lene, dar s'o facă earăși d'Ennery. Eu ași vrea să câștig numai un milion cu piesa și abzie de alte drepturi de autor». Piesa a fost reprezentată în 1880 în teatrul Chatelet și Duquesnel a câștigat la ea 1,400.000 franci.

Nouă plantă vindecătoare. În Iaponia există o plantă, despre care s'a constatat, că e un mijloc excelent pentru curmarea durerilor. Planta se cheamă scopolamin și dacă injectezi sub piele suculei ei, curmă imediat durerile și aduce somn recreator de 8—9 ore.

POSTA REDACȚIUNEI.

Lugejanul observator. Dvoastră aveți dreptate, numai căt nu se zice «torsătorie», ci «torcătorie». De altfel vă mulțămim pentru lămurire.

Dr. D. Varga Bertalan, Bozevici. Am primit declarațiunea Dv. și se va publică în nr.-ul viitor.

Cursul pieței Lugoj.

Marfa	greutate	coroane	bani
Grâu prima calitate	90	16	—
de mijloc	85	15	60
Săcară prima calitate	80	14	60
de mijloc	75	13	80
Orz prima calitate	80	14	60
de mijloc	75	14	—
Ovăș prima calitate	45	14	80
de mijloc	40	13	80
Cucuruz prima calitate	85	16	60
de mijloc	85	16	40
nou	10	—	—
Făină 0.	75	29	40
prima	72	28	20
albă	70	27	40
brună	68	26	80
Orez	1	48	—
Gris	80	36	—
Arpăcaș	70	48	—
Mazăre	90	48	—
Linte	85	56	—
Fasole	80	36	—
Mălaiu mărunț	70	36	—
Cartofi	—	12	—
Fân prima calitate	—	9	—
de mijloc	—	8	—
Paie	—	4	—
Stejar	—	6	20
Cărbuni de peatră	—	5	50
de Petroșeni	—	4	—
Oloiu de rapită	—	96	—
Lumini de stearină	—	1	08
topite	—	84	—
Săpun	—	80	72
Carne de vită I. calitate	—	1	20
II.	—	1	12
Unsoare de porc	—	1	60
Sămânță de chimin	—	1	12
Sare, bucăți	—	22	—
Zăhar	—	96	—
Vin	—	80	—
Spirit I.	—	15	—
II.	—	14	—

Fundațiunea Alexandru și Ana Nedelcu din Lugoj.

Nr. 14. 1905. Concurs.

Comitetul parohial al bisericii gr. or. române din Lugoj, ca administrator al «Fundațiunii Alexandru și Ana Nedelcu», escrie pe baza punctului 2 lit. b) a testamentului fondatorilor, conform §§-lor 4—12 din statutele pentru administrarea fundațiunii și a punctului 2 lit. b) din literile fundamentale un **Concurs** pentru anul curent **1905**, în scopul conferirii a două premii — daruri fundamentale: unul de 1000 și unul de 2000 coroane.

Condițiunile acestui concurs sunt:

1. Aceste două premii se vor împărți însurăților lipsiți din comuna Lugoj, com. Caraș-Severin, cari sunt de naționalitate români și de religie gr. or. română, duc o viață nepătată și dovedesc un trecut frumos și dela cari e de așteptat, că vor întemeia o familie harnică și onestă. Unul dintre aceste premii, de 1000 coroane, se va împărți unei părechide măestri, altul de 2000 coroane unei părechi de neguțatori.

2. La aceste premii pot concura:
a) Căsătorii dela unul până la trei ani, adecă acele părechi căsătorite bisericește, dela a căror căsătorie până la **1 Iulie 1905** încă nu au trecut trei ani.

b) Tinerii încredințați, adecă logodiți bisericește.

3. Recurenții au să dovedească:
a) că sunt născuți din părinți gr. or. români și din Lugoj.

Aceasta să o dovedească cu cartea de botez a însuratului și a soției sale, respective a mirei și miresei.
b) că recurenții nu au fost pedepsiți de judecătorie sau de administrațiune pentru atare abatere cât de mică și respective că purtarea lor în toată privința a fost exemplară; acestea să le dovedească prin atestat dela antistia comunală.

c) că Dumineca și în sârbători mari mari recurenții au cercetat — cât se poate de regulat — biserica, că pe an s'au cuminecat odată, și că moralitatea lor nu cade sub îndoială.

Aceasta să o dovedească prin atestatul parohial recurenților.

d) că știu scrie, ceti și socoti atâta cât e neîncunjurat de lipsă pentru starea lor civilă, adecă de neguțatori și măestri.

Aceasta să o dovedească prin atestat parohial sau prin cercetări din partea comitetului parohial.
e) Logodiții au să dovedească logodirea prin atestat parohial și pot primi premiul numai după ce s'au cununat: la 1 Iulie din acest an, ca ziua de cununie a fondatorilor sau în Dumineca întâia din luna lui Iulie.

Dacă atari logodiți, cărora li-s'a votat premiul, nu s'au cununat până în ziua mai sus indicată, conferirea premiului își perde valoarea.

4. Întâmplându-se ca să fie concurenți binemeritați și din familia fondatorului «Nedelcu», atunci aceștia se vor lua în deosebită considerațiune.

5. Cvitând premiații premiul au să facă făgăduința în civită, că și pe viitor se vor purta bine și vor fi credincioși unul altuia și bisericii gr. or. rom.

Se așteaptă dela premiați, ca să vină la biserică în ziua parastasului celebrând pentru fondatori și odată pe an să cerceteze capela din morminți, ducând cu sine un buchet de flori sau o cunună de flori.

6. Recursele înzestrate cu cele mai sus prescise, au să se adreseze către comitetul parohial gr. or. rom. din Lugoj, ca administrator al fundațiunii «Alexandru și Ana Nedelcu», la mâna prezidentului aceluia **Dr. George Popoviciu**, protopresbiter în Lugoj.

7. Terminul pentru intrarea recurselor e **1 Mai 1905** st. v. și acele recourse, cari se vor prezenta după acest termin, nu se primesc la concurs.

Dat în ședința comitetului parohial al comunei bisericești gr.-or. rom. din Lugoj ca administrator al fundațiunii «Alexandru și Ana Nedelcu», ținută la 5 Martie st. v. 1905.

Dr. George Popoviciu, Mihail Gașpar,
president. notar.

Dela primariul orașului Lugoj.

Nr. 3116
1905.

Publicațiune.

Reprezentanța orașului Lugoj în ședința ținută la 23 Martie a. c. a decis, ca curățirea și udarea stradelor să se dee în arândă pe calea licitațiunii minuende și pe lângă condițiunile subșternute și ratificate prin reprezentanța opidană. În scopul exarândării se va ține licitațiune minuendă, cu oferte în scris, la **22 April a. c.** la 10 ore a. m.

Reflectanții sunt poftiți a-și înainta ofertele provăzute cu timbru de 1 coroană și cu vadiu de 3000 coroane la mâinile subscrisului primar până la terminul sus indicat.

Oferte întârziate sau defectuos ajustate nu se vor lua în considerare.

Oferentul are să declare în ofertul seu, că cunoaște condițiunile detaliate.

Condițiunile detaliate se pot vedea, în decursul orelor oficioase, în cancelaria senatorului opidan **Ladislau Balogh.**

Ofertele sunt a se face pe timpul de 1 an.

Lugoj, 11 April 1905.

Marsovsky,

P. P. 13 (3—2).

primar.

2603.905. tkvi szám.

Arverési hirdetmény.

A lugosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közzé teszi, hogy Dr. Pop Izidor ügyvéd által képviselt Poporai takarékos és hitelintézet végrehajtónak Sztojadin szül. Gyorgyészku Verona dobresti lakos végrehajtást szenvedő elleni 115 kor. tőke, ennek az 1903. évi december hó 22 napjától számítandó 6% kamatai, 8 kor. 35 fill. óvás, 1% váltódíj és 118 kor. 58 fill. per és végrehajtási már megállapított és ezennel 18 k. 30 fill.-ben megállapított árverés kérés, valamint megfelmentendő költségek behajtása végett továbbá a bálinzi hitelszövetkezet javára 427 kor. 37 fill. tőke, s jár. és 716 kor. 92 fill. s jár. erejéig végrehajtásilag bekebelezett követelések behajtása végett is Sztojadia sz. Gyorgyészku Verona végrehajtást szenvedőnek a lugosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatósága területéhez tartozó Dobrest községi 18 sz. tjkvben A. I 18. 341. 361. 465. és 538. hrsz. alatt foglalt ingatlanát egészben az egyidejűleg kibocsájtott árverési feltételek értelmében összesen 1186 kor. kikiáltási árban az

1905. évi május hó 8.-án d. e. 10 órakor

Dobrest községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek szükség esetén a kikiáltási árban alul is elfogja adatni.

Arverelni kívánók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 20% készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabálys. elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár 1/3 részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 30 nap alatt, a második 1/3 részét ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, a harmadik 1/3 részét ugyancsak az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 90 nap alatt, és az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a lugosi kir. állampénztár mint birói letéti pénztárba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

A megállapított árverési feltételeket a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál, vagy a birói kiküldöttnél megtekinthetők.

Az elrendelt árverést a főbetétül szolgáló Dobrest község 18 sz. tjkv. C. lapján feljegyezni rendeli.

Lugoson, 1905. évi febr. hó 11.-én.

Nr. 76 (1—1)

Dr. Ráoz
kir. tszéki albiró.

Nr. 3241
adm 1905.

Publicațiune.

Târgul de țară
proxim al Lugojului se va începe în **5 Mai** și se va fini în **7 Mai 1905.**

P. P. 14 (3—2) Primariul opidan.

Dela primăria orașului Lugoj.

Nr. 10402
ad. 1905.

Publicațiune.

Reprezentanța orașenească prin hotărîrea adusă sub Nr. 138/1904 a decis îngrădirea teritoriului târgului de vite săptămănal cu gard de lațuri

Spre efeptuirea acestui lucru se publică licitațiune minuendă, și cei ce voesc a întreprinde acest lucru, sunt poftiți a-și subșterne ofertele lor, provăzute cu 30 cor. vadiu, primăriei opidane până la 17 April st. n. a. c. 11 ore a. m., cu atât mai vartos, fiindcă ofertele mai târziu intrate nu se vor lua în considerare.

Deslușirile mai în detail se pot primi sub durata orelor oficioase dela inginerul orașenească.

Lugoj, din ședința senatului, ținută în 27 Martie.

Marsovsky,

P. P. 12 (3—2).

primar.

Pravul Bauer

patental

Mijloc excelent și sigur pentru combaterea incendiilor

probat și aprobat

de autoritățile publice

se poate căpăta

în cantități mici și mari

la ferăria

Anton Haberehrn

Nr. 10 (1—2)

Lugojul-român

vis-à-vis de cateneana »Corso«

Provocare și apel

cătră on. conducere a comitatului Caraș-Severin, cătră magistratul orașenească și cătră proprietarii de realități, etc. etc.

È supremă necesitate a aduce respectuos și conștientios din nou aminte on. public **pravul de stins al lui Bauer**, înainte de a se întâmpla eventuale catastrofe. Pravul acesta ofere și a oferit cel mai favorabil, aprobat și eficace mijloc contra incendiilor bătuitoare.

Se recomandă fiecăruia a cumpăra acest prav. Despre modul de folosire se dau bucurosi deslușiri în localul de vânzare amintit mai sus.

141. végr. szám. 1905.

Árverési hidetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. járásbírószág 1901. évi V. I. 1818. számú végzése következtében Dr. Jurca Cornél ügyvéd által képviselt Lugosána javára Petrescu Salamou ellen 200 kor. és jár. erejéig 1902. évi feb. hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 749 kor.-ra becsült butorok, tinó, lovak és szelrostából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járásbírószág 1901. évi V. I. 1818/9. számú végzése folytán 200 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi augusztus hó 23 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 100 kor. 19 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Szkeus községben alperes lakásán leendő eszközésére

1905. évi apr. hó 22-én d. e. 9 órája

határdóul kituzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érutett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében közpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Lugoson, 1905. évi apr. hó 7.-én.

Frank Zoltán

Nr. 75. 1—1).

kir. bir. végrehajtó.

Institutul de cură naturala

BILZ

in Radebeul I. Drezda (Germania)

Sanator de rangul prim.

Bolnavi, grăbiți și căutați sanatatea voastră în acest institut condus de medici ai metodului natural de cură (Dr. med.), negreșit că veți găsi în curând și sigur mult dorita-vă sănătate.

Cereți marele și bogat ilustratul prospect, care conține și multe dări de seamă despre cure făcute,

gratuit și franco

dela Rezentantul general:

Schmall Wien VII 3.

Red. 715—7).

COMPOSITIONI MUSICALE de G. Porumbescu

se află de vânzare la **REDACTIA „DRAPELUL“** cu următoarele prețuri:

- Imn de urare, pentru 2 voci și pian . . . 50 bani.
- Hora Prahovei, pentru pian 50 „
- A căput o rață lină, p. 2 voci și pian . . . 50 „
- Fluturaș de noapte, polcă p. pian 50 „
- Frunță verde mărgărit, p. voce și pian 50 „
- Pe câmpiile Stupcei, polcă p. pian . . . 50 „
- Fata popii, p. voce și pian 50 „
- Basmo lășone, vals p. pian . . . 1 cor. 50 „
- Uvertură la „Crai nou“, p. pian 1 . . . 50 „
- Baladă, pentru violon și pian 1 . . . 25 „
- O roză vestejită, p. voce și pian 1 . . . —
- Tupiuș prin năgăruș, polcă p. pian . . . 50 „

La comande prin postă este de a se adătura 10 bani pentru costul postal de bucată.

Comandele sunt a se face direct la

Redacția „Drapelul“ — Lugoj

Red. (x—20).